

Mosaïc Mundial

La Nova Revista

Es cert que nostres lletres no estàn pas manques de bons escriptors, excel·lents crítics, bons dramaturgs i fins diríem que bons poetes, que saben tots ells traspasar les fronteres i fer-se sentir arreu de la terra.

Mes en tot, nostre món literari no seria pas complert si hi mancava un home —millor dit un superhome— que sapigués portar-nos la civilització literària, el progrés moral, la superior sensibilitat estètica; un home que volgués portar-nos a casa ço que passa, ço que es diu i sobretot ço que s'escriu aquí i fora d'aquí.

Som amics de la gran comoditat i ella ens convida a no treure el nas més enllà del poble. I seríem irremeiablement perduts si nostre Josep Maria Junoy no ens regalava amb sa magnífica *Nova Revista* quina presentació sola ja crida l'atenció notablement.

Aqueixa Revista ens posa a tó amb el món actual. Sos articles de firmes estrangeres acuradament traduïts, són seguits de valuosos escriptors de casa.

En son darrer número veiem junts a Ausias March i a Farràn Mayoral, al filòsof escolàstic i tomista Maristain, al humorista i primer escriptor anglés Bernard Shaw, al inquiet Rovira i Virgili, a López-Picó i molts d'altres. També ens plau molt resenyar el suplement amb ses seccions «L'art i la literatura anecdòtica» i «Repetició general» en quines s'hi veu indubtablement la ma d'en Junoy. També hi ha reproduccions d'un paissatge d'en Mir i una figura anònima de l'escola de Goya, ultra un bodegó moderníssim de Clara Peters.

Val la pena de llegir *La Nova Revista* i l'humil cronista des de son humilíssim catau llença unes violetes a honor del Director d'aquesta publicació tan universal i tan nostra.

FÁBRICA DE LICORS

ENRIC LLADÓ

ARENYS DE MUNT

Demaneu arreu el Licor de moda

SANT JORDI

i el prou conegut

ANIS DEL TIGRE

L'etzar

Hi ha coses que no tenen raó d'ésser i altres que són per força.

La pena de mort no hauria d'existir; però és, segons la corrent general acceptada per tots els països retrógades o avençats, conservadors o extremadament lliberals — Angraterra, Itàlia, França, Xina, Rússia— com un mal minç que posa fre als criminals i professionals del crim. Espanta molt la mort.

No és que defensem aquesta còmoda manera d'administrar justícia que avui tenen els Estats. Som acèrrims convençuts de l'aboliment de la més inhumana de les justícies.

El més segur és, que podrà suprimirse per innútil aqueixa pena el jorn que no hi hagi cap analfabet, però analfabet en la estricta acepció del mot, sinó quant tothom sàpiga llegir, escriure i raonar perfectament.

També una cosa ben detestable és l'etzar. La casualitat, la fatalitat... La rifa, és una bestiesa que malhauradament a ella es compren la majoria dels mortals. I cada dia té més adeptes la màxima antiga de «estava escrit».

Si es junten els dos factors abans dits, quins fatals resultats! I suara a La Paz s'és donat aquest cas. Quatre homes són condemnats a la pena capital. Mes la Llei només autoritza a matar-ne un d'ells. Un només, el que sia, qualsevol... I és clar la sort ha de decidir-ho. La víctima que li hagi tocat, podrà ben dir que li ha tocat la rifa... Pobre home! I pobres administradors de la Llei arbitrària, quins recargolaments de consciència!

BLANC-BLAI

CINE RECREO

Programa para hoy día 6

Comedia dramática, en cinco partes,

Chiquilín no tiene enmienda

drama de gran argumento, en cinco partes,

Héroes del Deber

Finaliza el programa la cinta cómica,

Buscando a su costilla

Precios en la pizarra del cine